Ms 1113
NARODNA IN UNIVERZITETNA KNJIŽNICA
LJUBLJANA
D77, št. 3

Predraga moja Zofka!

Dovoli mi, da Ti rečem sestra in Ti! Tako blizu si mi v svoji tugi, v bolezni in v vsem, kar Te tare. Tako rada bi Ti pomagala, pa ne vem, kako. Skrbim in jokam s Teboj in sočustvujem, veruj, da res, iz vsega srca, iz vse duše. In prav tako tudi moj Fran! Oba sva Ti vsak na razpolago.

Samo iztegaj se iz svojega obupa! Vse se da na svetu prevrniti, vse popraviti in pogladiti, vse se izpremeni in poboljša;

vse je malenkostno, dą, ničevo, v primeru s smrtjo.

Zato vzemi vso energijo skupaj, samo hoti z vso voljo, da ozdraviš, pa boš! Na nič drugega ne smeš sedaj misliti kot na svoje zdravje. Pa na to, da si potrebna, neobhodno potrebna svojim hčerkicam predvsem in še mnogim drugim, nam, svojim prijateljem, ki Te ljubimo in skrbimo za Te, in končno tudi narodu, ki še mnogo, mnogo od Tebe pričakuje.

Jaz sem nedavno pregledovala Tvoje tiskane spise in „Jugoslovensko ženo", da po njih sestavim kratek življenjepis za brošuro „Slovenska žena", ki izide o priliki naše razstave koncem junija, tedaj me je zapeklo spoznanje: premalo smo Te cenile, premalo ljubile in premalo podpirale, me Slovenke in vse Jugoslovenke!

Za vse nas si trpela, iz srca in duše nas vseh si govorila, — a me smo se vse premalo zavedale tega.

Človek v svojem delu, v svojih skrbeh in raznih interesih hiti in hiti, mimo njega bliži toliko lepega in pomembnega, vednega, da bi se ustavil, pogledal pobliže, za moment se zavedel, zdrdi se Ti prijeten občutek, lepa misel, pa Te smo ti kaj drugega, in že je mimo Tebe... Vsaj meni se je vse življenje tako godilo. Prešibke, prenemarne so bile moje duševne in telesne

NARODNA IN UNIVERZITETNA KNJIŽNICA LJUBLJANA

sile, da bi bila mogla sprejeti in v sebi predelati vse, k čemer se je moja duša nagibala.

In tako me danes peče vest, da se Ti nisem vse bolj približala, ko si mi bila po svojih mislih in po svojem čustvovanju tako zelo bliza.

A vse to se mora popraviti! Ti ozdraviš! S Tvojim telesnim zdravjem pa se Ti povrne Tvoj krasni optimizem, Tvoja vedrost, Tvoj ljubezniv temperament in predvsem — Tvoja nezlomljiva volja.

Ali bi morda vprašala tukaj pri kakem založniku, da založi zbirko Tvojih spisov, že natisnjenih po raznih listih? Mogoče bi se dalo to narediti? Vsaj poizkusila bi, če hočeš? — Kadar boš mogla razmišljati o Tem, naj mi sporoči dobra

gospa Božičkovička. Odkod se je
vzela ta zlata, požrtvovalna duša?
Vidiš, kako Te imajo vsi radi,
Ti pa obupuješ!

Lepo mirna bodi in potrpežljivo
čakaj svojega zdravja! Potem bo pa
spet pisala ... še vse lepše, bolje
kot prej. Ručilo, izkristaliziralo
Ti je življenje - težko, bridko
sicer, a verjemi, solnce že spet
posije, kar mora, mora!

Jaz imam silno veselje z razstavo;
brošura bo - mislim lepa. Ko izide, Ti jo
takoj pošljem. Zanimala te bo in
Ti vzbudila stare spomine. Škoda,
da mi ne moreš pomagati. Tvoja
pomoč bi bila jako dragocena.

Prav lepo Te pozdravlja in
poljubja

Tvoja Minka in Fran

Ž. 4.V.26.